KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2015/253,

16. veebruar 2015,

millega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad proovivõttu ja aruandlust vastavalt nõukogu direktiivile 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/32/EÜ, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes ja millega muudetakse direktiivi 93/12/EMÜ, ([1]) eriti selle artikli 6 lõiget 1b ja artikli 7 lõiget 1a,

ning arvestades järgmist:

(1) Õiglase konkurentsi edendamiseks ja meretranspordi jätkusuutlikkuse suurendamiseks on suure tähtsusega direktiivi 1999/32/EÜ kulutõhus ja ühtne rakendamine ja jõustamine, et saavutada sellega kavandatud kasu keskkonnale ja tervisele, mida saadakse tänu sellele, et laevanduses tekib vähem vääveldioksiidi heidet.

(2) Direktiivi 1999/32/EÜ artiklite 3a, 4a ja 4b tõhusaks rakendamiseks on vaja, et liikmesriigid tagaksid laevadele tarnitavast ja laevadel kasutatavast kütusest piisava sagedusega ja täpsusega proovivõtmise ning ka laevade logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontrollimise.

(3) Direktiivi 1999/32/EÜ artikli 6 lõikega 1 nõutakse, et liikmesriigid võtaksid kõik vajalikud meetmed, et proovivõtmise teel kontrollida laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust vastavatel merealadel ja sadamates. Selles kontekstis tuleks proovivõttu käsitada laias tähenduses, et see hõlmaks kõiki kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1a punktides a, b ja c sätestatud meetmeid nõuetele vastavuse kontrollimiseks.

(4) Tegelik laevakütuse proovide võtmine nõuetele vastavuse kontrollimiseks tuleb teha pistelise kontrollina kas laeva kütuse ettevalmistamise süsteemist või tehes analüüse laevas hoitavatest pitseeritud kütuseproovidest.

(5) Et tagada koormuse õiglane jaotumine liikmesriikide vahel ja kulutõhusus, tuleks proovivõtusageduse valimisel lähtuda liikmesriiki külastavate eri laevade koguarvust, laeva dokumentide kontrollimisest, alternatiivsete valikuvõtete kasutamisest ning konkreetsetest hoiatusteadetest eri laevade kohta.

(6) Proovide võtmisel kütusest laeva punkerdamisel tuleks tähelepanu suunata sellistele laevakütuse tarnijatele, kelle puhul on leidnud kinnitust, et tarnija on korduvalt tarninud kütust, mille näitajad ei vasta saatelehel esitatud näitajatele, ning võtta arvesse tarnija tarnitud kütusekoguseid.

(7) Et rakendada direktiivi 1999/32/EÜ kulutõhusalt, tuleks liikmesriikidel soovitada laevadelt proovide võtmise sageduse valimisel järgida riiklikke ohupõhiseid valikumehhanisme ja innovaatilisi vastavuskontrollivõtteid ning jagada kogutud teavet teistele liikmesriikidele.

(8) 1. jaanuarist 2015 saab kasutada vastavat Euroopa Liidu teabesüsteemi, mille on välja töötanud ja mida haldab Euroopa Meresõiduohutuse Amet, ning sellesse süsteemi salvestatakse direktiivi 1999/32/EÜ kohaste vastavuskontrollimiste andmed ja selle kaudu vahetatakse andmeid. Liikmesriike tuleks innustada kasutama süsteemi, mis võib oluliselt aidata direktiivi nõuetele vastavuse hindamist ratsionaliseerida ja optimeerida.

(9) Et mitte kehtestada ebaproportsionaalset halduskoormust ilma rannajooneta liikmesriikidele, tuleks nende riikide lipu all sõitvate laevade ja nende kütusetarnijate puhul teatavaid sätteid selliste liikmesriikide suhtes mitte kohaldada.

(10) Aruandluse puhul tuleks võtta arvesse kõiki olemasolevaid eesrindlikke võtteid, et halduskoormus oleks võimalikult väike, ja võimaldada paindlikkust nendele liikmesriikidele, kes võivad eelistada aruandlust tavapärasemal viisil. Seepärast on liikmesriikidel võimalik kasutada liidu infosüsteemi, et vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ täita asjakohast iga-aastast aruandluskohustust.

([1]) EÜT L 121, 11.5.1999, lk 13.

(11) Et esmatähtsustada laevakütuse kontrollimist kulutasuval viisil, võivad liikmesriigid kasutada ohupõhist valikumehhanismi, kui on olemas ühised andmed väävlinõuete vastavuskontrollimise ja proovivõtu kohta, kuid mitte enne 1. jaanuari 2016.

(12) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 1999/32/EÜ artikli 9 lõike 1 kohaselt loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva otsusega kehtestatakse eeskirjad, mis käsitlevad proovivõtumeetodeid ja -sagedust ning aruandlust vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ seoses laevakütuste väävlisisaldusega.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „kulupaak" – mahuti, kust võetakse kütust järgmises etapis töötava sisepõlemismootori jaoks;

2) „kütuse ettevalmistamise süsteem" – süsteem, mis hõlmab kütuse jagamist, filtreerimist, separeerimist ja edastamist kulupaagist sisepõlemismootorisse;

3) „laeva esindaja" – laeva kapten või vastutav ametnik, kes vastutab kasutatava laevakütuse, dokumentide ja alternatiivse kütuseproovi võtmise koha eest;

4) „väävli inspektor" – isik, kelle on volitanud liikmesriigi pädev asutus kontrollima vastavust direktiivi 1999/32/EÜ sätetele;

5) „liidu infosüsteem" – süsteem, mis kasutab eri laevade külastuste andmeid seoses süsteemiga SafeSeaNet, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/59/EÜ ([1]) artikliga 22a kehtestatud teabehaldussüsteem (edaspidi „SafeSeaNet"), millesse salvestatakse direktiivi 1999/32/EÜ kohaste vastavuskontrollimiste andmed ja mille kaudu vahetatakse andmeid, ning mida haldab Euroopa Meresõiduohutuse Amet. Liidu ohupõhine valikumehhanism on välja töötatud kõnealuste üksikute vastavuskontrollimiste tulemuste ja nendega seotud järelduste põhjal vastavalt direktiivile 1999/32/EÜ.

Artikkel 3

Laevas kasutatava kütuse proovide võtmise sagedus

1. Liikmesriigid teevad laeva logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontrollimisi laevas vähemalt 10 % asjaomast liikmesriiki külastavate eri laevade koguarvust.

Liikmesriiki külastavate eri laevade arv määratakse kui süsteemis SafeSeaNet kolmel aruandeaastale eelneval aastal registreeritud laevade koguarvu aasta keskmine.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/59/EÜ, 27. juuni 2002, millega luuakse ühenduse laevaliikluse seire- ja teabesüsteem ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/75/EMÜ (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 10).

2. 1. jaanuarist 2016 tuleb laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust kontrollida ka proovivõtu või analüüsi teel või mõlemal viisil allpool näidatud osal kontrollitavatest laevadest, millele on osutatud lõikes 1:

a) 40 % liikmesriikides, mis täies ulatuses piirnevad vääveloksiidide heite kontrollipiirkondadega (SECAd);

b) 30 % liikmesriikides, mis osaliselt piirnevad SECAdega;

c) 20 % liikmesriikides, mis ei piirne SECAdega.

1. jaanuarist 2020 tuleb liikmesriikides, mis ei piirne SECAdega, laevas kasutatava kütuse väävlisisaldust kontrollida ka proovivõtu või analüüsi teel või mõlemal viisil 30 % lõikes 1 osutatud laevadest.

Liikmesriigid võivad järgida käesolevas lõikes sätestatud sagedusi, valides laevu siseriiklike ohupõhiste valikumehhanismidega ja konkreetsete hoiatusteadete järgi eri laevade kohta, mis on salvestatud liidu teabesüsteemis.

3. Selliste lõike 2 järgi arvutatud eri laevade arvu, mida kontrollitakse ka analüüsi või proovivõtu teel, võib kohandada, kuid mitte vähendada üle 50 %, kas:

a) selliste eri laevade arvu võrra, mille puhul kontrollitakse võimalikku rikkumist kaugseiremeetoditega või kiire skaneerimise analüüsimeetodiga, või

b) määrates kindlaks teatava laevade arvu, mille puhul dokumentide kontrolli vastavalt lõikele 1 tehakse vähemalt 40 % asjaomast liikmesriiki aastas külastavatest eri laevadest.

Punktide a ja b kohaselt tehtud kontrollimiskohandused tuleb esitada liidu teabesüsteemi.

4. 1. jaanuarist 2016 võib liikmesriik lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud aastasageduse asemel kohaldada liidu ohupõhise valikumehhanismi järgset iga-aastast proovivõtusagedust.

5. Käesolevat artiklit ei kohaldata Tšehhi Vabariigi, Luksemburgi, Ungari, Austria ja Slovakkia suhtes.

Artikkel 4

Laevale tarnitavast kütusest proovide võtmise sagedus

1. Kooskõlas direktiivi 1999/32/EÜ artikli 6 lõike 1a punktiga b, võttes arvesse tarnitud laevakütuse koguseid, tuleb liikmesriikidel võtta proove ja teha analüüse laevakütusest laeva tarnimise ajal asjaomases liikmesriigis registreeritud selliste laevakütuse tarnijate korral, kelle puhul on vähemalt kolm korda igal vaadeldaval aastal kindlaks tehtud, nagu nähtub liidu teabesüsteemi või artiklis 7 osutatud aastaaruande põhjal, et tarnitav kütus ei vasta kütuse saatelehele märgitud andmetele.

2. Käesolevat artiklit ei kohaldata Tšehhi Vabariigi, Luksemburgi, Ungari, Austria ja Slovakkia suhtes.

Artikkel 5

Proovivõtumeetodid laevas kasutatava kütuse väävlisisalduse kontrollimiseks

1. Artikli 3 kohaselt tuleb liikmesriikidel laevas kasutatavast kütusest proovide võtmiseks väävlisisalduse nõuetele vastavuse kontrollimiseks kohaldada järgmist järkjärgulist meetodit:

a) logiraamatute ja kütuse saatelehtede kontroll;

b) vajaduse korral üks või mõlemad järgmistest proovivõtu- ja analüüsimeetoditest:

   i) analüüs laevakütuse saatelehele lisatud pitseeritud kütuseproovidest, mis on tehtud vastavalt MARPOLi konventsiooni VI lisa eeskirja 18 punktidele 8.1 ja 8.2;

ii) artikli 6 kohaselt laeval pistelise proovi võtmine laeval kasutamiseks ette nähtud kütusest ja sellest analüüsi tegemine.

2. Pärast väävlisisalduse kontrollimist ja analüüsi tegemist peab väävli inspektor salvestama kütuse kontrolli andmed ja tulemused, nagu osutatud artikli 7 punktis a.

Artikkel 6

Pisteliste proovide võtmine laevas

1. Liikmesriigid võtavad laeval ühe või mitu pistelist proovi laevakütusest kohas, kus on paigaldatud ventiil kütuse ettevalmistamise süsteemist proovi võtmiseks, nagu näidatud laeva kütusetorustikul või kütuseskeemis ja nagu on heaks kiitnud laeva lipuriigi haldusasutus või tema nimel tegutsev tunnustatud organisatsioon.

2. Kui lõikes 1 osutatud proovivõtukohta ei ole, tuleb proovivõtukohaks valida selline koht, kus on proovi võtmiseks paigaldatud ventiil, mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

a) see on kerge ja ohutu käsitseda;

b) see võimaldab arvesse võtta seda, et sisepõlemismootoris kasutatakse mitmesuguste kvaliteedikategooriate kütuseid;

c) see paikneb kulupaagi suhtes kütuseahela järgmises osas;

d) see paikneb sisepõlemismootorile nii lähedal kui sobilik ja ohutu, võttes arvesse kütuse liiki, vooluhulka, temperatuuri ja rõhku enne valitud proovivõtukohta;

e) selle koha valib laeva esindaja ja kiidab heaks väävli inspektor.

3. Liikmesriigid võivad kütuse ettevalmistamise süsteemist võtta pistelisi proove rohkem kui ühest kohast, et teha kindlaks, kas võib olla tegemist ristsaastumisega, kui kütuse ettevalmistamise süsteem ei ole täielikult eraldatud või kui on mitu mahutit.

4. Liikmesriigid tagavad, et pisteline proov võetakse proovianumasse, millest saab täita vähemalt kolm pudelit laevakütuse esindava prooviga.

5. Liikmesriigid võtavad meetmeid, millega tagatakse, et:

a) väävli inspektor pitseerib proovipudelid laeva esindaja juuresolekul, kasutades kordumatut tunnuskoodi;

b) kaks proovipudelit viiakse analüüsi tegemiseks kaldale ja

c) üks proovipudel jääb laeva esindajale hoiule vähemalt 12 kuuks kogumise kuupäevast alates.

Artikkel 7

Aastaaruandes esitatav teave

Liikmesriigid peavad igal aastal esitama komisjonile aruande laevakütuse vastavusest väävlisisalduse normidele, mis peab sisaldama vähemalt järgmist teavet:

a) uuritud laevakütuste väävlisisalduse nõuetele mittevastavuse juhtude arv aastas ja liik, sealhulgas üksikute proovide analüüsimisel saadud väävlisisaldused ja määratud keskmine väävlisisaldus;

b) dokumentide kontrollimiste arv aastas, sealhulgas kütuse saatelehed, kütuse punkerdamise koht, õliregistrid, logiraamatud, kütuse vahetamise menetlused ja kirjendamine;

c) teated laevakütuse mittesaadavusest, nagu osutatud direktiivi 1999/32/EÜ artikli 4a lõikes 5b, sealhulgas laeva andmed, punkerdamissadama andmed ja liikmesriigid, kus laevakütuse kättesaadavuse probleem on tekkinud, nõuete arv, mille on sama laev esitanud, puuduva kütuse liik;

d) laevakütuse tarnijatele nende territooriumil esitatud teated ja protestikirjad seoses kütuste väävlisisaldusega;

e) asjaomase liikmesriigi kõigi kütusetarnijate nimekiri nimede ja aadressidega;

f) teiste heite vähendamiseks kasutatavate meetodite kirjeldus, sealhulgas katsed ja pidev heite seire, või teiste kütuste kasutamine ja selliste vastavuskontrollide kirjeldus, mida tehakse selleks, et tagada direktiivi 1999/32/EÜ I ja II lisa kohast SOx heite pidevat vähendamist laevadel, mis sõidavad liikmesriigi lipu all;

g) kui see on asjakohane, riiklike ohupõhiste valikumehhanismide kirjeldus, sealhulgas vastavad hoiatusteated, ning kaugseire ja muude kättesaadavate võtete kasutamine eri laevade esmatähtsustamiseks vastavuse kontrollimiseks;

h) algatatud rikkumismenetluste või sanktsioonide arv või mõlemad; trahvide arv, mis pädev asutus on määranud nii laeva operaatoritele kui ka laevakütuse tarnijatele;

i) iga laeva kohta pärast logiraamatute ja kütuse saatelehtede või proovide või mõlemate kontrollimist:

   i) laeva andmed, sealhulgas laeva IMO number, tüüp, vanus ja tonnaaž;

   ii) proovivõtu- ja analüüsiandmed, sealhulgas proovide arv ja liik, kasutatud proovivõtumeetodid ja proovivõtukohad laeva tüübivastavuse kontrollimiseks;

   iii) asjaomane teave kütuse saatelehtede kohta, kütuse punkerdamise koht, õliregistrid, logiraamatud, kütuse vahetamise menetlused ja kirjendamine;

   iv) riigi tasandil algatatud täitemeetmed ja õiguslikud menetlused või sanktsioonid või mõlemad asjaomase laeva puhul.

Artikkel 8

Aruande vorm

1. Liikmesriigid võivad kasutada liidu teabesüsteemi, et selles vahetult pärast kontrollimist registreerida kõik asjaomased kütuse kontrollimisega seotud andmed ja tulemused, sealhulgas proovivõtuandmed.

2. Liikmesriik, kes kasutab liidu teabesüsteemi vastavuskontrollide andmete salvestamiseks, vahetamiseks ja jagamiseks, võib kasutada liidu teabesüsteemis pakutavate vahendite kogumit, et täita oma aruandekohustusi, mis on sätestatud direktiivi 1999/32/EÜ artiklis 7.

3. Liikmesriigid, kes ei kasuta liidu teabesüsteemi, peavad aitama luua ühenduse liidu teabesüsteemi ja sellise riikliku süsteemi vahel, millesse on vajaduse korral võimalik salvestada vähemalt samad andmed nagu liidu teabesüsteemi, või nad esitavad elektroonilise aruande kõigi artiklis 7 osutatud elementidega.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 16. veebruar 2015

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER